Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Et Aar i Padua

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: ”Et Aar i Padua”, i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 254. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid94607/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

Og da hun tilbageilte,
Saliganende, hun saae
Moderen som freidigt smilte,
Legende med sine Smaae.

Et Aar i Padua

1 Det var den hellige Antons Fest
Udi Padua,
Hvortil saa mangen en fremmet Giest
Kom udenfra.

2 End jeg i Trængslen hvirvledes med
Til Kirkens Portal,
Hvor Blomsterkieder fra oven hang ned
I styret Fald.

3 Og Gamle og Unge med sænket Blik
Og løftet Siel,
Ad ruddrede Marmortillie gik
Til St. Antons Capel.

4 Der stod i Silke høitidelig klædt
De Pillers Porphyr,
Mens Virak om dem sig ringlede let
I blaanende Sky'r.

5 Der skinned' de Voxlys med rødlig Glands
Om Alteret,
Mens mangen Vievand-bestænket Krands
Omduftede det.

6 Da ned fra Tribunen Orgelens Klang
Høitideligt lød,
Og Siele opsvæved' i Bøn og i Sang
Til Guddommens Skiød.

7 Og til St. Antons Billed som stod
I Duft og Skin,
Opstirrede Mængden fra Alterets Fod
Med hævet Sind.

8 Og da nu Bispen i Høitidspryd
Opløftede
I krandset Monstrants ved Klokkens Lyd
Det Helligste;

9 Da Gud og Støv, og Himmel og Jord
Sig blanded' paa nye,
Og henrykte Engle daled' i Chor
Paa gylden Skye –

10 Da rasled' der noget ved Siden af mig,
En Jomfrue fiin
Andægtig for Alteret nedkastede sig
Og kyssed' dets Triin.

11 Hun bad i stigende Blik og Suk
Med Inderlighed,
Mig syntes at alle Engle af Styk
Nedsmiled' derved.

12 Da faldt fra Himlen min steegne Aand,
Vildt Hiertet slog,
Mit Blik paa den foldede Lilliehaand
Sit Sæde tog.

13 Hun mærkede det, med et ilende Blik
Hun strøifede mig,
Og sagde til Moderen da de bortgik
Saa lydelig:

14 Mon det ei imorgen min Navnedag er,
O Moder god?
Thi komme vi begge jo atter her,
Til Bøn og til Bod.

15 Ved hellig Cecilias Alter stod
Jeg Dagen derpaa,
Og o! den Jomfrue saa skiøn og saa god
Jeg atter saae.

16 Men hvergang en hastende Karm de to
Fra Kirken bar,
Og ingen kunde sige mig hvo
Den Jomfrue var.

17 Engang jeg hvidskede hende til,
De flygtige Ord:
O hvis du min Længsel husvale vil,
Siig hvem og hvor.

18 Og Dage derpaa hun udstrakte sin Arm
Med venligt Smiil,
Og under min Aande, saa gloende varm,
En Rose blev til.

19 Men ak! jeg Blinde for sildig saae
Det faldende Blad,
Thi kasted' hun brat sin Handske derpaa,
Vi skiltes ad.

20 Men Moderen saae til de Elskende hen,
Og truende rev
Fra hende den Handske, hvori hun igien
Optog sit Brev.

21 Og heele Dage jeg speidende sad
Ved Kirkens Port,
Ved Aftenklokken til Himlen jeg bad
Og trøstløs gik bort.

22 Thi aldrig meer den Jomfrue jeg saae,
Hun ilede vist,
En Engel, for Englenes Fader at staae
I Himmelen hist.

23 Og da det igien var St. Antons Fest
Udi Padua,
Og mangen en from og andægtig Giest
Kom udenfra;

24 End jeg i Trængslen hvirvledes med
Til den Helgens Capel,
Og knælede ned paa det samme Sted
Med blødende Siel.

25 Men ikke rasled' ved Siden af mig
Den fromme Møe,
Thi bad jeg: St. Anton, vær naaderig,
Og lad mig døe!

Agnar og Aslaug

1 Ung Agnar tiener i Konningens Gaard,
Han er sig ei Hovmand og Ridder,
Naar fyldte Miødhorn ad Bordet gaaer
Paa Bænken Agnar ei sidder.